

Juli t/m september 2012)

Na de speciale aflevering over het zuidelijke balkgat aan de Ee en de pauze van de zomervakantie is er weer gelegenheid aandacht te besteden aan “kleinere” gebeurtenissen.

De duiven, die door de kauwen uit de valkennestkast verjaagd waren, hebben hun nesteldrift onder andere voortgezet op hoeken in de balkenconstructie aan de noordwestkant aan de onderzijde van de omloop. Ook daar hadden ze geen succes: enkele eieren zijn - waarschijnlijk door trillingen van de werkende molen – uit het nest gevallen en op een onbebreedbare locatie beland.

Het lijkt vreemd dat de eieren zijn blijven hangen achter een balk van de zogeheten *binnensluiting*, die de planken van de omloop draagt. De oplossing zit hem erin dat de binnensluiting verticaal is bevestigd terwijl de betimmering van de zaagschuur naar onder toe naar buiten wijkt. De opening daartussen is dus onderin smaller dan boven: net genoeg om de eieren niet door te laten! De week erna waren de eieren verdwenen; wellicht geconsumeerd door rovers of toch nog gevallen.

Van een zeer dikke beukenstam hebben we een forse hartplank gezaagd, als eerste stap van een *kwartiers* zaagplan. Op die manier gaan de zaagsneden loodrecht door de jaarringen, wat tot gevolg heeft dat zo'n plank bij het drogen niet zal kromtrekken. Het gevolg daar weer van is, dat zulk hout zeer veel meer waard is dan een plank die op een willekeurige wijze door de jaarringen is gezaagd.

Een nadeel van een hartplank is juist het hart: het oudste hout, uit de eerste levensjaren van de boom. Dat hout is relatief het snelst gegroeid, met een minder regelmatige structuur dan later gegroeide delen. Kortom het hart heeft (bij de meeste boomsoorten) niet zo'n beste kwaliteit. Ieder van de twee helften naast het hart is minstens tweemaal zo

duur als een stuk van gelijke dikte elders uit de stam; per saldo is de prijs van de hartplank dus vier maal zo hoog. We hebben overwogen hem op Marktplaats aan te bieden, maar hij ligt voor €100,- in de molen nog te wachten op een liefhebber

Freek heeft een van de oude dommekrachten weer bruikbaar gemaakt. De bevestiging van de zwengel en het palwiel (blokkering tegen terugdraaien) hadden in het gebruik te veel speling gekregen. Het vierkante tapse einde van de aandrijfjas past nu weer strak in de zwengel.

Het houtwerk van deze dommekracht is vele jaren terug door Jan vervangen. Toen het apparaat open lag, konden we genieten van het zeer fraaie smidswerk en van de geringe slijtage van het ijzerwerk. Het moet wel een bijzonder vakkundige smid zijn geweest die het materiaal zo heeft kunnen harden.

De dommekracht kwam al spoedig goed van pas bij de reparatie die de droogschuur moest ondergaan na een onzachte aanraking met een zeilschoolbestelbusje bij het indraaien naar de parkeerstrook aan de zuidzijde naast de werkplaats. Lourens heeft de regengoot opgekrikt en de waterafloop helemaal vervangen.

Ondertussen heeft de eigenaar van de dode palmen – tevreden over ons eerdere werk – een nieuw partijtje van zeven stuks afgeleverd. Eén exemplaar was nog voorzien van een snoer kerstverlichtingschalmpjes. Zoiets hebben we nog niet eerder meegemaakt; spijkers en stenen, jawel, maar feestverlichting... Het blijft een zeer bijzondere opdracht; de losse schubben met de harde beharing lijken zich akelig piepend en hartverscheurend krijsend tegen het zaagwerk te verzetten.

Op vrijdag 6 juli was de koningin even in Woudsend om aan boord te gaan voor een vaartochtje over het Slotermeer naar Balk als onderdeel van een werkbezoek aan Súdwest Fryslân. Jan had de molen aan het draaien gebracht en volgens zeggen kwam de koningin even naar buiten om te zwaaien bij het passeren van De Jager. Waarschijnlijk zal hij het nooit willen toegeven, maar hij vertelde het ons zaterdag verguld. De week ervoor hadden we vanaf de molen uitzicht op een bult zand die de gemeente had laten aanrukken om de verzakkingen achter de kademuur op het laatste moment weg te werken. Men moet zich per slot van rekening in zijn mooiste pak aan de majesteit presenteren...

